

Staffan Hellstrand

"Klara Kyrka 95"

Visit "[Klara Kyrka 95](#)" on MotoLyrics.com

Klara Kyrka 95

Han kommer aldrig mera hem
Om han nu hade haft nåt kvar
Men har inte ens en gatsten i en stad
En snut håller hans hand och en mot himlen
Kanske tror hon hon får medlar någon kontakt
Men det är nog bara skiftningar av minnen
Får hon ser sommarbruna ben springa ikapp

Och han ser en scen Skellefte -65
Och där rarna har just slagits igen
Vita väggar i ett nybyggt putsat hus
Där natten aldrig blev tillräckligt ljus
Vita skuggor i en nykapt lackad sång
Och utanför ett våldsamt sorgset regn
Och nu kramar hon hans varma västerhand
Får att dom kanske bor i samma land

Och kanske deras åden sys ihop
I samma gamla bottenlösa grop
Och det är inte alls Nirvana eller så
Bara motsatsen dit ingen själ vill nå

Nu går hon långsamt bort till sin piket
Ambulansen har redan kört iväg
Och hon kysser sina händer en gång till
Får ingenting blir nånsin riktigt som vi vill

Visit [Staffan Hellstrand](#) page on MotoLyrics.com, to get more lyrics and videos.